

Nr 64.

Ankom till riksdagens kansli den 16 april 1920 kl. 12 m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående restitution av erlagd tullavgift för vissa av Solna livsmedelsnämnd från Danmark införda konserverpartier.
(3:e avd.)

Uti en till riksdagen avlåten, den 5 mars 1920 dagtecknad proposition, nr 164, vilken hänvisats till statsutskottets förberedande behandling, har Kungl. Maj:t, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att den omständigheten, att den å en av Solna livsmedelsnämnd från Danmark den 29 januari 1919 införd vagnslast konserver, vägande 6,267 kilogram, belöpande tullavgift blivit rätteligen debiterad och erlagd, icke skall utgöra hinder för återbetalning av samma avgift, i den mån denna avser sådana konserver, som vid besiktning befunnits odugliga till människoföda och i anledning därav blivit eller varda under tullbevakning oskadliggjorda, likväl endast för så vitt identiteten mellan de införda och de sålunda besiktigade konserverna blivit av vederbörande tulltjänsteman med full visshet utrönt.

Beträffande utredningen i ärendet får utskottet hänvisa till återopade statsrådsprotokollet.

Enligt vad en av ordföranden i Solna livsmedelsnämnd efter förevarande propositions avlämnande till utskottet ingiven skrivelse giver vid handen, hava de konserverpartier, varom nu är fråga, tagits i beslag av Råsunda hälsovårdspolis samt nedgrävts i jord, utan att ombud för tullverket därvid närvarit. Det av Kungl. Maj:t uppställda kravet, att partierna skulle oskadliggöras under tullbevakning, hade icke varit för nämnden känt. Därav följer, att därest restitution skall kunna ske, villkoret för återbetalningen av tullavgiften icke får givas den form, som upptagits i propositionen. På grund härav och med hänsyn dels till att

Utskottets
yttrande.

det nu är fråga om restitution av tullavgift till en kommun och icke till enskild person, dels ock till att detta under kristiden uppkomna fall icke synes kunna bliva prejudicerande, har utskottet funnit sig böra förorda, att återbetalning av förenämnda avgift må medgivas, i den mån denna avser sådana konserver, som vid besiktning befunnits odugliga till människoföda och i anledning därav blivit eller varda under sådan kontroll, som av tullverket prövas ur statsverkets synpunkt betryggande, oskadliggjorda, likväl endast för såvitt identiteten mellan de införda och sålunda besiktigade konserverna blivit av vederbörande tulltjänsteman med full visshet utrönt.

På grund av vad sålunda anförts, får utskottet hemställa,

att riksdagen må medgiva, att den omständigheten, att den å en av Solna livsmedelsnämnd från Danmark den 29 januari 1919 införd vagnslast konserver, vägande 6,267 kilogram, belöpande tullavgift blivit rätteligen debiterad och erlagd, icke skall utgöra hinder för återbetalning av samma avgift, i den mån denna avser sådana konserver, som vid besiktning befunnits odugliga till människoföda och i anledning därav blivit eller varda under sådan kontroll, som av tullverket prövas ur statsverkets synpunkt betryggande, oskadliggjorda, likväl endast för så vitt identiteten mellan de införda och de sålunda besiktigade konserverna blivit av vederbörande tulltjänsteman med full visshet utrönt.

Stockholm den 16 april 1920.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: se under utlåtandet nr 61.
